

Šie notikumi norisinājās Kanādā.

Dīters gribēja klausīties vispārējo konferenci. Viņš centās sēdēt mierīgi. Viņš centās klausīties uzrunas. Taču autisma dēļ viņam bija grūti koncentrēties. Viņš nemierīgi grozījās uz divāna. Viņš paspēlējās ar savām rotaļlietām. Viņš paskraidīja pa istabu.

Tad viņš palūkojās uz tēti. Tētis sēdēja un klusi klausījās runātājos. Dīters gribēja līdzināties viņam. Tādēļ viņš sameklēja savus zīmēšanas

piederumus. Varbūt zīmēšana palīdzēs viņam sēdēt mierīgi?

Zīmējot Dīters klausījās eldera Džefrija R. Holanda uzrunu. Elders Holands stāstīja par Jēzu. Jēzus prasīja bagātajam jauneklīm, lai tas atdod visu savu naudu trūcīgajiem.*

Arī Dīters gribēja palīdzēt cilvēkiem, kuriem trūkst naudas. Un viņam radās kāda ideja.

„Mammu, es gribu uzzīmēt pūci,” Dīters teica. „Vai tu varētu man to uzskicēt?”

Kā lai Dīters palīdz citiem ar saviem zīmējumiem?

Pūce un zobenvālis

„Protams,” mamma atbildēja. Viņa uzskicēja pūci.

Dīters iemērca otiņu krāsā. Sākumā viņš uzzīmēja pūces spārnus. Dažas spalvas viņš iekrāsoja brūnas, bet citas — oranžas. Zīmējot viņš klausījās pārējās uzrunas. Dīters turpināja darboties pat tad, kad visas uzrunas bija beigušās. Viņš gribēja, lai pūce izskatītos nevainojami.

Beidzot Dīters bija pabeidzis. Viņš parādīja savu pūci mammai.

„Izskatās lieliski!” teica mamma. „Vai piekārsim to pie sienas?”

Dīters noliedzoši papurināja galvu: „Es gribu to pārdot un atdot naudu cilvēkiem, kuriem trūkst naudas, kā par to runāja konferencē.”

Mamma pasmaidīja. „Raudzīsimies, ko varam iesākt.”

Viņa ievietoja Dītera zīmējuma fotogrāfiju pārdošanai tiešsaistē. Mamma uzrakstīja, ka Dīters atdos iegūto naudu bezpajumtnieku patversmei.

Nākamajā dienā Dīters ar mammu pārbaudīja ziņojumus. Dīters nespēja noticēt! Viņa zīmējumu gribēja nopirkt daudzi cilvēki. Viņš priecājās, ka tik daudzi grib palīdzēt.

Zīmējumu gribēja nopirkt kāds Dītera pilsētas restorāns. Viņi teica, ka maksās desmitreiz vairāk, nekā Dīters un viņa mamma bija prasījuši! Arī citi veikali lūdza viņam zīmējumus. Dīteram bija tik daudz darba!

Mamma uzskicēja vairākus dzīvniekus, un Dīters sameklēja savas krāsas. Viņš uzzīmēja

vilku, lauvu un zobenvāli. Visvairāk viņam patika zobenvālis. Viņš to nodēvēja par zobenvāli Oti-su. To nopirka kāds pārtikas veikals, kas atradās netālu no viņa mājām. Nākamo reizi dodoties uz šo veikalu, Dīters redzēja to piekārtu pie sienas!

„Skaties, mammu!” Dīters norādīja uz zīmējumu.

„Iespaidīgi!” māmiņa teica. „Kad vien mēs šeit ieradīsimies, mēs atcerēsimies, kā tu ar savu talantu esi palīdzējis citiem cilvēkiem!”

Dīters lepojās ar to, ka cilvēkiem patika viņa zīmējumi. Taču vēl vairāk viņu iepriecināja tas, ka viņš var palīdzēt citiem. Viņš priecājās, ka bija klausījies konferences uzrunas. ●

* No vispārējās konferences uzrunas „Vislielākā manta”, Liahona, 2021. g. nov., 8.–10. lpp.

Dīters uzzīmēja dzīvnieku glezniņas pārdošanai, jo gribēja palīdzēt cilvēkiem. Kā tu varētu palīdzēt apkārtējiem?